

**НАРЕДБА № 77 ОТ 31 МАЙ 2006 Г. ЗА ПРИЗНАВАНЕ ЗА ВПИСВАНЕ НА
НОВИ СОРТОВЕ ЗЕМЕДЕЛСКИ РАСТИТЕЛНИ ВИДОВЕ, СОРТОВЕ ЗА
КОНСЕРВАЦИЯ, СОРТОВЕ ЗА СЪХРАНЕНИЕ И СОРТОВЕ, РАЗВИТИ С
ЦЕЛ ОТГЛЕЖДАНЕ ПРИ СПЕЦИФИЧНИ УСЛОВИЯ, В ОФИЦИАЛНАТА
СОРТОВА ЛИСТА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ И ОБЩИЯ КАТАЛОГ НА
ДЪРЖАВИТЕ - ЧЛЕНКИ НА ЕС (ЗАГЛ. ИЗМ. - ДВ, БР. 60 ОТ 2010 Г., В
СИЛА ОТ 03.08.2010 Г.)**

В сила от 01.01.2007 г.

Издадена от министъра на земеделието и горите

*Обн. ДВ. бр.51 от 23 Юни 2006г., изм. ДВ. бр.68 от 1 Август 2008г., изм.
ДВ. бр.35 от 12 Май 2009г., изм. ДВ. бр.60 от 3 Август 2010г.*

Чл. 1. (1) (Изм. - ДВ, бр. 60 от 2010 г., в сила от 03.08.2010 г.) С наредбата се уреждат:

1. редът за признаване за вписване на нови сортове земеделски растителни видове в Официалната сортова листа на Република България и Общия каталог на държавите - членки на ЕС;

2. редът за признаване за вписване в Официалната сортова листа на Република България на сортове от зеленчукови видове, които са традиционно отглеждани в определени местности и региони и са застрашени от генетична ерозия, наричани по-долу "сортове за съхранение";

3. редът за признаване за вписване в Официалната сортова листа на Република България на зеленчукови сортове без съществена стойност за производство на семена с цел търговия, но развити с цел отглеждане при специфични условия, наричани по-долу "сортове, развити с цел отглеждане при специфични условия";

4. редът за признаване за вписване в Официалната сортова листа на Република България на местни сортове и сортове, които са естествено адаптирани към местните или за съответния район условия, застрашени от генетична ерозия, които принадлежат към земеделските растителни видове, попадащи в обхвата на наредбите по ал. 2, и които са предназначени за консервация "in situ" и трайно използване на растителни генетични ресурси посредством производството и търговията със семена от тях, наричани по-долу "сортове за консервация";

5. търговията със семена от сортове за съхранение и сортове, развити с цел отглеждане при специфични условия.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 35 от 2009 г., в сила от 12.05.2009 г., изм. - ДВ, бр. 60 от 2010 г., в сила от 03.08.2010 г.) Сортове от земеделски растителни видове по ал. 1, т. 1 са сортове на захарно цвекло, фуражни култури, зърнени култури, картофи и маслодайни и влакнодайни култури, семената на които могат да бъдат търгувани съгласно Наредба № 98 от 2006 г. за търговия на посевен материал от цвекло на пазара на Европейския съюз (обн., ДВ, бр. 76 от 2006 г.; изм., бр. 14 от 2007 г. и бр. 49 от 2009 г.), Наредба № 99 от 2006 г. за търговия на посевен материал от фуражни култури на пазара на Европейския съюз (обн., ДВ, бр. 77 от 2006 г.; изм., бр. 4 от 2007 г., бр. 49 от 2009 г. и бр. 38 от 2010 г.), Наредба № 21 от 2007 г. за търговия на посевен материал от зърнени култури на пазара на Европейския съюз (обн., ДВ, бр. 1 от 2008 г.; изм., бр. 49 от 2009 г. и бр. 38 от 2010 г.), Наредба № 16 от 2008 г. за търговия на посевен материал от картофи на пазара на Европейския съюз (обн., ДВ, бр. 54 от 2008 г.; изм., бр. 49 от 2009 г.) и Наредба № 100 от 2006 г. за търговия на посевен материал от маслодайни и влакнодайни култури на пазара на Европейския съюз (обн., ДВ, бр. 77 от 2006 г.; изм., бр. 11 от 2007 г., бр. 49 от 2009 г. и бр. 41 от 2010 г.).

(3) Официалната сортова листа на Република България е част от Общия каталог на ЕС.

(4) Изискванията на наредбата не се прилагат за сортове, чиито семена или посадъчен материал са предназначени за износ извън Европейския съюз.

Чл. 2. Официални мерки са мерките, които се прилагат на територията на Република България:

1. от държавни органи;
2. от Изпълнителната агенция по сортоизпитване, апробация и семеконтрол (ИАСАС).

Чл. 3. (1) Официалната сортова листа на Република България включва сортовете, които са официално признати за сертифициране и търговия на нейната територия.

(2) Официалната сортова листа е публична и всяко лице може да направи справка в нея.

(3) По отношение на сортове (самоопрашени линии, хибриди), които се използват само като изходен материал (компоненти) за други сортове, ал. 1 се прилага само доколкото техните семена ще се търгуват под техните наименования.

Чл. 4. (1) Изпълнителната агенция по сортоизпитване, апробация и семеконтрол признава даден сорт само когато той е различим, стабилен и достатъчно хомогенен и когато е с удовлетворяваща стойност за биологични и стопански качества (БСК).

(2) Изпитване за биологични и стопански качества не се извършва за признаване на сортовете:

1. от тревни видове, ако селекционерът декларира, че семената от предлагания сорт не са предназначени за производството на фуражи;

2. чиито семена са предназначени за търговия в друга държава - членка на ЕС, която вече е признала сортовете въз основа на техните БСК;

3. самоопрашени линии и хибриди, които се ползват единствено като съставни части (компоненти, родителски компоненти) за хибридни сортове, отговарящи на изискванията по ал. 1.

(3) Разпространяването на генетично модифициран сорт по смисъла на Закона за генетично модифицираните организми (съответства на Директива 2001/18/ЕС) в околната среда се разрешава само ако са взети всички необходими мерки, за да се избегнат поражения върху човешкото здраве и околната среда.

(4) Когато материалът произхожда от сорт, предназначен за използване в генетично модифицирани храни и фуражи, се признава само ако е разрешен съгласно Закона за генетично модифицираните организми.

Чл. 5. (1) Даден сорт се счита за различим, когато независимо какъв е произходът (изкуствен или естествен) на изходния материал, в резултат на който е получен, той да бъде ясно различим по един или повече съществени признаци от който и да е друг сорт, известен в страните - членки на ЕС. Признаците на даден сорт трябва да могат точно да се разпознават и ясно да се дефинират.

(2) Известен в ЕС е всеки сорт, който към момента на надлежно подадена заявка за признаване на сорта, който ще бъде оценяван, е:

1. вписан в Общия каталог на сортовете от земеделски култури или в общия каталог на видовете зеленчукови култури; или

2. без да бъде вписан в нито един от тези два каталога, е признат или представен за признаване в РБългария или друга държава - членка на ЕС, за сертификация и търговия, или за сертификация за други страни, освен когато признаването е отказано, преди да се вземе решение по заявката.

(3) Даден сорт е стабилен, ако след последователно размножаване или преразмножаване или в края на всеки цикъл (когато селекционерът е определил специален цикъл за размножаване или преразмножаване) той съответства на описанието на неговите основни признаци.

(4) Даден сорт е достатъчно хомогенен (с изключение на малък брой отклонения), ако растенията, от които е съставен (като се вземат предвид и отличителните характеристики на репродуктивните системи на растенията), са подобни или генетически идентични по отношение на признаците, взети като цяло, обследвани за тази цел.

(5) Оценката на даден сорт за биологични и стопански качества се счита за положителна за сорта, ако сравнен с други сортове, вписани в официалната сортова листа, неговите качества най-малкото в един район са явно по-добри както при отглеждане, така и по отношение на ползите, които могат да се извлекат от сорта или от продуктите, произхождащи от него. Когато сортът има други по-добри признаци, отделни незначителни признаци могат да бъдат пренебрегнати.

Чл. 6. За сортовете с произход от държави членки се прилагат същите изисквания относно процедурата по признаване, каквито се прилагат за националните сортове.

Чл. 7. (1) Признаването на сортовете се основава на резултатите от официалните изпитвания, по-специално на опитите по сортоизпитване, обхващащи достатъчен брой признаци за описвания сорт. При определяне на признаците се използват точни и надеждни метода. За да се установи различимост, опитите по сортоизпитване включват най-малко съществуващите сравними сортове, които са известни в държавите - членки на ЕС, по смисъла на чл. 5, ал. 1. За целите на прилагането на чл. 9 се включват и други сравними сортове.

(2) В съответствие с актовете на Европейската комисия, като се вземат под внимание съществуващите научни и технически познания, се определят:

1. минималният брой признаци, които трябва да се изследват при сортоизпитването на различните растителни видове;

2. минималните изисквания за провеждане на сортоизпитването;

3. необходимата организация за извеждане на опити по сортоизпитване с оглед оценка на БСК за сорта по методики, утвърдени от изпълнителния директор на ИАСАС съгласно чл. 19, ал. 1 ЗППМ.

(3) Когато е необходимо да се извършва изпитване на родителски генеалогични (родословни) компоненти, за да се проучат хибридите и синтетичните сортове, ИАСАС приема резултатите от изпитването и описанието на генеалогичните (родителските) компоненти да са поверителни, ако селекционерът пожелае това.

(4) При генетично модифициран сорт по чл. 4, ал. 4 се извършва оценка на риска на околната среда съгласно изискванията на Директива 2001/18/ЕС, въведена в Закона за генетично модифицираните организми.

(5) Изпълнителната агенция по сортоизпитване, апробация и семеконтрол признава сортове, които ще бъдат използвани за храни и фуражи, в съответствие с изискванията на Закона за храните.

Чл. 8. (1) (Изм. - ДВ, бр. 68 от 2008 г., в сила от 01.08.2008 г., изм. - ДВ, бр. 60 от 2010 г., в сила от 03.08.2010 г.) За признаване на даден сорт се изисква кандидатът да подаде заявка по образец съгласно приложение № 1, в която се посочва дали вече е бил кандидатствал за такова признаване в друга държава членка, коя е въпросната държава членка и дали признаването е било дадено официално.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 68 от 2008 г., в сила от 01.08.2008 г.) Изпълнителната агенция по сортоизпитване, апробация и семеконтрол изисква при подаването на заявка за признаване на сорт, заявителят да посочи дали вече е подадена заявка в друга държава членка, която има отношение по въпроса, и дали заявката му е била удовлетворена.

Чл. 9. (1) Изпълнителната агенция по сортоизпитване, апробация и семеконтрол ежегодно издава официалната сортова листа на Република България съгласно чл. 13, ал. 9 ЗППМ, в която се вписват новопризнатите на територията на Република България сортове, и посочва името на лицето или лицата, които отговарят за дейността по сортоподдържане. Когато за сортоподдържането отговарят няколко лица, публикуването на имената им не е задължително. В тези случаи в официалната сортова листа се посочва ИАСАС като институция, която съхранява списъка с имената на лицата, отговарящи за сортоподдържането.

(2) При признаването на сорт ИАСАС извършва необходимото този сорт да бъде известен под същото наименование във всички държави членки. Ако има данни, че посевният или посадъчният материал от даден сорт се предлага на пазара в друга страна под различно наименование, това наименование също се вписва в листата.

(3) Когато даден сорт не е ясно различим:

1. от сорт, признат преди това в Република България или в друга държава членка; или
2. от сорт, за който е извършена оценка за различимост, стабилност и хомогенност в съответствие с изискванията на тази наредба, без да бъде познат като сорт в държавите - членки на ЕС, по смисъла на чл. 5, ал. 1, той носи наименованието на признатия сорт.

(4) Разпоредбата по ал. 3 не се прилага, ако използването на наименованието може да доведе до заблуда или объркване по отношение на сорта, или ако други обстоятелства съгласно разпоредбите, уреждащи наименованията на сортовете, пречат на използването му, или ако правата на трети лица не позволяват свободното използване на наименованието на съответния сорт.

(5) Изпълнителната агенция по сортоизпитване, апробация и семеконтрол изготвя досие за всеки признат сорт, съдържащо описание на сорта и ясно обобщение на всички факти, на които се основава признаването му. Описанието на сортовете е свързано с растения, произведени директно от семена от категория "сертифицирани семена" и посадъчен материал.

(6) Изпълнителната агенция по сортоизпитване, апробация и семеконтрол отговаря признатите генетично модифицирани сортове да бъдат обозначени като такива в официалната сортова листа.

(7) Лицата, които предлагат на пазара генетично модифициран сорт, са длъжни да посочат в своя каталог на продажбите, че сортът е генетично модифициран.

(8) За установяване дали наименованието на даден сорт е подходящо се прилага член 63 от Регламент (ЕО) № 2100/94 на ЕС от 27 юли 1994 г. за правна закрила на сортовете в общността.

Чл. 10. (1) Изпълнителната агенция по сортоизпитване, апробация и семеконтрол

незабавно уведомява държавите членки и ЕК за всяко заявление или оттегляне на заявление за: признаване на сорт, всяко вписване в сортовата листа, всяко изменение и допълнение на тази листа.

(2) Изпълнителната агенция по сортоизпитване, апробация и семеконтрол изпраща за всеки новопризнат сорт на другите държави членки и на Европейската комисия кратко описание на неговите най-важни признаци, които се използват. Това изискване не се прилага в случай на сортове (самоопрашени линии, хибриди), които са предназначени единствено да служат като съставни компоненти за други сортове. При поискване държавите членки съобщават и отличителните признаци, които позволяват сортът да се различава от други подобни сортове.

(3) Изпълнителната агенция по сортоизпитване, апробация и семеконтрол предоставя на другите държави членки и на ЕК досиетата, посочени в чл. 9, ал. 4 за сортовете, които са признати или за които срокът на признаване е приключил. Информацията, разменена във връзка с досиетата, се разглежда като поверителна.

(4) Изпълнителната агенция по сортоизпитване, апробация и семеконтрол гарантира, че досиетата по признаването на сортовете се предоставят само на лица, които могат да докажат законен интерес. Разпоредбите не се прилагат, когато информацията съгласно чл. 7, ал. 3 е поверителна.

(5) При отказ даден сорт да бъде признат или при отмяна на признаването на сорт ИАСАС предоставя резултатите от изпитванията на лицата, които касаят взетото решение.

Чл. 11. (1) Изпълнителната агенция по сортоизпитване, апробация и семеконтрол въвежда правила и схеми за сортоподдържане на признатите сортове в съответствие с възприетите практики.

(2) Лицето или лицата, които извършват сортоподдържане на даден сорт, осигуряват възможност на ИАСАС за проверка на записите по сортоподдържането на всеки етап от процеса. Записите обхващат производството на всички генерации, предхождащи "базовите семена" или "базовия посадъчен материал".

(3) Изпълнителната агенция по сортоизпитване, апробация и семеконтрол може да изиска проби от лицето, което отговаря за сорта, и при необходимост да взема проби.

(4) Когато сортоподдържането се извършва в държава членка, различна от тази, в която е признат сортът, съответните държави членки си предоставят административна помощ по въпроси, свързани с проверките.

Чл. 12. (1) Признаване за вписване на даден сорт е валидно за срок 10 календарни години, считано от датата на признаване.

(2) Признаването за вписване на даден сорт може да бъде подновявано на определени периоди, ако той продължава да се произвежда в такива обеми, което оправдава това, или ако трябва да бъде запазен в интерес на съхраняването на генетичните растителни ресурси, и ако изискванията за различимост, хомогенност и стабилност или критериите, определени в чл. 19, ал. 2 и 3, все още са изпълнени. С изключение на случая на генетичните растителни ресурси по смисъла на чл. 19 заявленията за подновяване се подават не по-късно от две години преди изтичането на срока на валидност на признаването.

(3) Срокът на валидност на признаването за вписване се удължава временно до вземане на решение от ИАСАС относно съответното заявление за подновяване.

Чл. 13. (1) Изпълнителната агенция по сортоизпитване, апробация и семеконтрол е отговорна да бъдат премахнати всякакви съмнения, които възникват след признаването на сорт по отношение на оценката за различимост или наименованието при признаването му.

(2) Когато след признаването за вписване на сорт се установи, че условието за различимост по смисъла на чл. 5 не е било изпълнено по време на признаването, признаването се заменя с друго решение или, ако е целесъобразно, се отменя съгласно тази наредба. Ако се вземе такова решение, сортът престава да се счита като сорт, известен в държавите - членки на ЕС, по смисъла на чл. 5, ал. 1, от датата на първоначалното признаване.

(3) Когато след признаването за вписване на сорт се установи, че неговото наименование по смисъла на чл. 9, ал. 7 е било неприемливо при признаването, наименованието следва да се промени така, че да бъде в съответствие с разпоредбите по тази наредба. Изпълнителната агенция по сортоизпитване, апробация и семеконтрол може да позволи предишното наименование да се използва временно като допълнително наименование.

Чл. 14. (1) Изпълнителната агенция по сортоизпитване, апробация и семеконтрол анулира признат сорт, ако:

1. при изпитване се докаже, че той вече не е различим, стабилен и достатъчно хомогенен;
2. по искане на лицето или лицата, отговарящи за сорта, освен ако има сортоподдържане на сорта.

(2) Изпълнителната агенция по сортоизпитване, апробация и семеконтрол може да отхвърли признат сорт за вписване в официалната сортова листа:

1. при неспазване разпоредбите по тази наредба;
2. ако при подаване на заявлението за признаване или по време на изпитванията са представени неверни или подвеждащи данни относно фактите, на базата на които е признат сортът за вписване.

Чл. 15. (1) Изпълнителната агенция по сортоизпитване, апробация и семеконтрол обявява, че даден сортът се заличава от официалната сортова листа, ако признаването на този сорт е било отменено или ако срокът на валидност на признаването на сорта е изтекъл.

(2) Изпълнителната агенция по сортоизпитване, апробация и семеконтрол разрешава за територията на Република България допълнителен срок за сертификация и търговия със семена или посадъчен материал. Този срок е 30 юни на третата година най-късно след изтичане на срока на признаване на сорта, вписан в официалната сортова листа.

(3) В случай на сортове, които са вписани, съгласно чл. 16, ал. 1, в общия каталог на сортовете, срокът, който изтича последен измежду тези, официално дадени от различните държави членки за признаване по силата на ал. 1, се прилага за търговията във всичките държави членки, при условие че семената или посадъчният материал от засегнатия сорт не са били предмет на каквито и да е търговски ограничения по отношение на сорта.

Чл. 16. (1) Изпълнителната агенция по сортоизпитване, апробация и семеконтрол осигурява, че считано от датата на публикуването, семената от сортове, признати в съответствие с директива 2002/53 или в съответствие с принципите, съответстващи на разпоредбите от същата директива, не подлежат на търговски ограничения по отношение на сорта.

(2) Изпълнителната агенция по сортоизпитване, апробация и семеконтрол може при подаване на заявка, която ще бъде разгледана от Европейската комисия, в случай на генетично

модифицирани сортове, да бъде оторизирана да забрани употребата на сорта на цялата или на част от нейната територия или да определи подходящи условия за отглеждане на сорта в случая, предвиден в т. 1, буква "б", с условия за използване на продуктите, които произлизат от отглеждането на този сорт:

1. когато е установено, че отглеждането на сорта би могло да навреди от гледна точка на здравното състояние спрямо други сортове или видове; или

2. когато е установено, че официалните опити по сортоизпитване, провеждани в страните заявителки, в съответствие с чл. 5, ал. 4, покажат, че:

а) сортът в нито една част от нейната територия не дава резултати, съответстващи на тези, получени от сравним сорт, признат за територията на тази държава членка; или

б) когато е известно, че сортът поради типа на зрялост не е подходящ за отглеждане в нито една част от нейната територия; в този случай заявлението се подава преди края на третата календарна година след тази на признаването;

3. когато има уважителни доводи, които са били различни от тези по т. 1 и 2 или които биха могли да възникнат по време на процедурата по чл. 10, ал. 2, за да се счита, че сортът представлява риск за здравето на хората или за околната среда.

Чл. 17. Ако е установено, че отглеждането на даден сорт, включен в общия каталог на сортовете, може в която и да е държава членка да вреди от гледна точка на здравното състояние на растенията спрямо отглежданите други сортове или видове, или представлява риск за околната среда, или за човешкото здраве, то при официално заявление от тази държава членка може да й бъде разрешено от Европейската комисия, в случая на генетично модифициран сорт, да забрани търговията със семена или посадъчен материал от този сорт на цялата или на част от нейната територия. Когато съществува опасност от разпространението на вредни организми или сериозна опасност за човешкото здраве или за околната среда, такава забрана може да бъде наложена от заинтересованата държава членка от момента на подаване на нейното заявление до момента на вземане на окончателното решение.

Чл. 18. Когато даден сорт престава да бъде признат в държавата членка, която първоначално го е признала, една или повече от останалите държави членки могат да продължат да признават този сорт, при условие че изискванията за признаване продължават да бъдат спазвани на тяхна територия и че сортоподдържането остава осигурено.

Чл. 19. (1) Специфични изисквания относно условията, при които химически третираните семена могат да бъдат търгувани на пазара, могат да бъдат въведени от Европейската комисия съгласно законодателството на ЕС.

(2) Независимо от прилагането на разпоредбите на Регламент на съвета (ЕО) № 1467 от 20 юни 1994 г. относно съхраняването, характеризирането, събирането и използването на генетични ресурси в земеделието, да се въвеждат специфични изисквания, одобрени от Европейската комисия съгласно законодателството на ЕС относно обстоятелствата, свързани със съхраняването *in situ* и за трайното използване на генетичните ресурси на растенията, посредством култивирането и търговията със семена от местни видове и сортове, които са естествено адаптирани към местните и регионалните условия и са застрашени от генетична ерозия.

(3) Специфичните изисквания съгласно ал. 2 включват по-специално следните

положения:

1. местни видове и сортове да се признават в съответствие с разпоредбите на тази наредба; при процедурата за официалното признаване, се вземат предвид специфичните характеристики на качеството и изискванията; в частност се вземат под внимание резултатите от неофициални тестове и познанията, придобити на базата на практическия опит по време на отглеждането, възпроизводството и използването, както и подробните описания на сортовете и техните съответни наименования (съобщени от заинтересованата държава членка) и ако са убедителни, те ще доведат до освобождаване от изискването за официално изпитване; веднъж признат, такъв местен вид или сорт се посочва като "сорт за съхранение" в общия каталог;

2. подходящи количествени ограничения.

Чл. 20. (Нов - ДВ, бр. 35 от 2009 г., в сила от 12.05.2009 г.) (1) За местни сортове и сортове, които са естествено адаптирани към местните или за съответния район условия, застрашени от генетична ерозия, които принадлежат към земеделските растителни видове, попадащи в обхвата на наредбите по чл. 1, ал. 2, и които сортове са предназначени за консервация "in situ" и трайно използване на растителни генетични ресурси посредством производството и търговията на семена от тях, се прилагат следните изключения:

1. при признаването им за вписване в националния каталог на сортовете земеделски растителни видове (Официалната сортова листа (ОСЛ) на Република България - изключения от изисквания по чл. 2 - 18;

2. при търговията със семена и семена (клубени) на картофи от тези сортове - изключения от изисквания на наредбите по чл. 1, ал. 2.

(2) Сортовете по ал. 1 се признават и вписват в ОСЛ, респективно в Общия каталог на Европейския съюз на сортовете земеделски растителни видове, когато са изпълнени условията на чл. 21 и 22, вписани като "сортове за консервация".

(3) Всички останали изисквания за признаване и вписване на "сортове за консервация" извън посочените в чл. 20 - 26 са по условията на тази наредба.

Чл. 20а. (Нов - ДВ, бр. 60 от 2010 г., в сила от 03.08.2010 г.) (1) Семената от сортовете за съхранение по чл. 1, ал. 1, т. 2 могат да бъдат сертифицирани като "сертифицирани семена от сорт за съхранение" или контролирани като "стандартни семена от сорт за съхранение".

(2) Семената от сортовете за съхранение по чл. 1, ал. 1, т. 2 могат да бъдат контролирани и само като "стандартни семена от сорт за съхранение", ако отговарят на изискванията на Наредба № 96 от 2006 г. за търговия на посевен материал от зеленчукови култури на пазара на Европейския съюз (обн., ДВ, бр. 71 от 2006 г.; изм., бр. 13 и 45 от 2007 г., бр. 82 от 2008 г. и бр. 41 от 2010 г.) с изключение на изискванията по отношение на минималната сортова чистота.

Чл. 21. (Нов - ДВ, бр. 35 от 2009 г., в сила от 12.05.2009 г., изм. - ДВ, бр. 60 от 2010 г., в сила от 03.08.2010 г.) (1) Местният сорт или сортът, естествено адаптиран към местните или за съответния район условия, както и сортовете за съхранение могат да бъдат признати като "сорт за консервация" и "сорт за съхранение", ако представляват интерес за консервацията и опазването на генетичните растителни ресурси за съответния район и генофонда от растителни видове.

(2) Изпълнителната агенция по сортоизпитване, апробация и семеконтрол, по изключение от чл. 17а, ал. 2, букви "а" и "б" на Наредба № 12 от 2004 г. за условията и реда за сортоизпитване, признаване, вписване и отписване на сортовете растения във и от Официалната

сортова листа на Република България (обн., ДВ, бр. 40 от 2004 г.; изм., бр. 25 и 95 от 2007 г., бр. 68 и 109 от 2008 г. и бр. 9 от 2010 г.) (Наредба № 12 от 2004 г.), може да приеме национални методики във връзка със сортоизпитването за различимост, стабилност и хомогенност на "сортовете за консервация" и "сортовете за съхранение".

(3) В методиките на ИАСАС по ал. 2 за определяне на различимостта и стабилността при изпитването на "сортовете за консервация" и "сортовете за съхранение" трябва да се прилагат най-малко характеристиките, посочени във:

1. техническите въпросници, свързани с протоколите за изпитвания на Службата (Офиса) на Общността за сортовете растения (CPVO) за растителните видове, изброени в приложение № 7а на Наредба № 12 от 2004 г.;

2. техническите въпросници към методиките (насоките) на Международния съюз за закрила на новите сортове растения (UPOV) за растителните видове, изброени в приложение № 8а на Наредба № 12 от 2004 г.

(4) За оценка хомогенността на "сортовете за консервация" и "сортовете за съхранение" трябва да се прилагат изискванията на чл. 15 от Наредба № 12 от 2004 г. Ако нивото на хомогенност е установено на основата на нетипични растения, се прилага популационен стандарт от 10 % и ниво на вероятност най-малко 90 %.

Чл. 22. (Нов - ДВ, бр. 35 от 2009 г., в сила от 12.05.2009 г., изм. - ДВ, бр. 60 от 2010 г., в сила от 03.08.2010 г.) Не се изисква официално сортоизпитване от ИАСАС като изключение от чл. 7, ал. 1, в случай че е подадена заявка съгласно приложение № 2 за признаване на сорта и е предоставена от заявителя достатъчна информация за вземане на решение за признаване на "сортовете за консервация" и "сортовете за съхранение", която включва:

1. описания на "сортовете за консервация" и "сортовете за съхранение" и техните наименования;

2. резултати от неофициални тестове;

3. познания, придобити на базата на практическия опит по време на отглеждането, преразмножаването и използването на "сортовете за консервация" и "сортовете за съхранение", съобщени (обявени) от заявителя;

4. друга информация, включително предоставена от Министерството на земеделието и храните - органът за растителни генетични ресурси по смисъла на тази наредба, за който орган се информира Европейската комисия.

Чл. 23. (Нов - ДВ, бр. 35 от 2009 г., в сила от 12.05.2009 г., изм. - ДВ, бр. 60 от 2010 г., в сила от 03.08.2010 г.) Не се признава за вписване в ОСЛ на "сорт за консервация" и "сорт за съхранение", ако:

1. вече е включен във:

а) Общия каталог на сортовете земеделски растителни видове като сорт, различен от "сорт за консервация" или е заличен от него през последните две години, или през последните две години е изтекъл срокът по чл. 15, ал. 2; или

б) Общия каталог на сортовете от зеленчукови видове като сорт, различен от "сорт за съхранение", или е заличен от Общия каталог през последните две години, или през последните две години е изтекъл срокът по чл. 15, ал. 2; или

2. е защитен от Общността за правна закрила на сортовете растения в съответствие с Регламент (ЕО) № 2100/94 на Съвета от 27 юли 1994 г. относно правната закрила на Общността на сортовете растения (ОВ L 227, 1.9.1994 г., стр. 1); или е защитен от националната правна

закрила на сортовете растения пред Патентното ведомство или ако е подадена заявка за правна закрила.

Чл. 24. (Нов - ДВ, бр. 35 от 2009 г., в сила от 12.05.2009 г.) (1) (Доп. - ДВ, бр. 60 от 2010 г., в сила от 03.08.2010 г.) За наименованията на "сортовете за консервация" и "сортовете за съхранение", които са били известни преди 25 май 2000 г., ИАСАС може да приложи изключения от някои разпоредби по чл. 11 и 12 на Наредба № 12 във връзка с Регламент (ЕО) № 930/2000 на Комисията от 4 май 2000 г. за установяване на подробни правила за допустимостта на наименованията на сортовете земеделски растителни видове и зеленчукови видове (ОВ L 108, 5.5.2000 г., стр. 3), ако наименованието на сорта е традиционно за района/местността.

(2) Не се прилага ал. 1 в случаите, когато такива изключения биха нарушили по-ранно право на трета страна (трето лице), която е защитена в съответствие с чл. 2 на Регламент (ЕО) № 930/2000, по отношение на по-ранно регистрирана търговска марка в една или повече държави на ЕС с идентично или сходно с това на сорта наименование, и когато търговската марка се отнася за стока, идентична или сродна с растителния сорт.

(3) (Доп. - ДВ, бр. 60 от 2010 г., в сила от 03.08.2010 г.) Допуска се изключение от чл. 9, ал. 2, като могат да се приемат повече от едно наименования за "сорт за консервация" и "сорт за съхранение", ако съответните наименования са исторически познати.

Чл. 25. (Нов - ДВ, бр. 35 от 2009 г., в сила от 12.05.2009 г.) (1) (Доп. - ДВ, бр. 60 от 2010 г., в сила от 03.08.2010 г.) При признаване от ИАСАС на "сорт за консервация" и "сорт за съхранение" трябва да бъде определен районът или районите в страната, в които сортът е отглеждан традиционно и към който/които е естествено адаптиран, наричан "район на произход", като се вземе предвид информацията за съответния район/райони от Министерството на земеделието и храните.

(2) Когато районът на произход е разположен в повече от една държава членка, той се определя с общото съгласие на засегнатите държави.

(3) Министерството на земеделието и храните/ИАСАС съобщава на Европейската комисия определения район на произход по ал. 1, а в случаите по ал. 2 уведомяването (съобщаването) се извършва както от българска страна, така и от държавата членка, с която съвместно е определен районът на произход.

Чл. 26. (Нов - ДВ, бр. 35 от 2009 г., в сила от 12.05.2009 г.) (1) (Доп. - ДВ, бр. 60 от 2010 г., в сила от 03.08.2010 г.) Сортоподдържането на "сорт за консервация" и "сорт за съхранение" се извършва в района на произход от лицата по чл. 26 от Закона за посевния и посадъчния материал (ЗППМ) при спазване изискванията по чл. 27, ал. 1 ЗППМ.

(2) Във връзка с прилагането на ал. 1 на основание чл. 27, ал. 2 ЗППМ ИАСАС взема проби за проверки в отделните етапи на сортоподдържането.

Чл. 27. (Нов - ДВ, бр. 60 от 2010 г., в сила от 03.08.2010 г.) Семената от сортовете, развити с цел отглеждане при специфични условия, по чл. 1, ал. 1, т. 3 могат да бъдат контролирани само като "стандартни семена от сорт, развити с цел отглеждане при специфични условия", ако отговарят на изискванията на Наредба № 96 от 2006 г. за търговия на посевен материал от зеленчукови култури на пазара на Европейския съюз с изключение на изискванията

по отношение на минималната сортова чистота.

Чл. 28. (Нов - ДВ, бр. 60 от 2010 г., в сила от 03.08.2010 г.) (1) Един сорт може да бъде признат като "сорт, развит с цел отглеждане при специфични условия", ако е без съществена стойност за производство с цел търговия, но е развит с цел отглеждане при специфични условия.

(2) Изпълнителната агенция по сортоизпитване, апробация и семеконтрол, по изключение от чл. 17а, ал. 2, букви "а" и "б" на Наредба № 12 от 2004 г., може да приеме национални методики във връзка със сортоизпитването за различимост, хомогенност и стабилност на сортовете, развити с цел отглеждане при специфични условия.

(3) В методиките на ИАСАС по ал. 2 за определяне на различимостта и стабилността при изпитването на сортовете, развити с цел отглеждане при специфични условия, трябва да се прилагат най-малко характеристиките, посочени във:

1. техническите въпросници, свързани с протоколите за изпитвания на Службата (Офиса) на Общността за сортовете растения (CPVO) за растителните видове, изброени в приложение № 7а на Наредба № 12 от 2004 г.;

2. техническите въпросници към методиките (насоките) на Международния съюз за закрила на новите сортове растения (UPOV) за растителните видове, изброени в приложение № 8а на Наредба № 12 от 2004 г.

(4) За оценка хомогенността на сортовете, развити с цел отглеждане при специфични условия, трябва да се прилагат изискванията на чл. 15 от Наредба № 12 от 2004 г. Ако нивото на хомогенност е установено на основата на нетипични растения, се прилага популационен стандарт от 10 % и ниво на вероятност най-малко 90 %.

Чл. 29. (Нов - ДВ, бр. 60 от 2010 г., в сила от 03.08.2010 г.) Не се изисква официално сортоизпитване от ИАСАС като изключение от чл. 7, ал. 1, в случай че е подадена заявка съгласно приложение № 2 за признаване на сорта и е предоставена от заявителя достатъчна информация за вземане на решения за признаване на сортовете, развити с цел отглеждане при специфични условия, която включва:

1. описания на сортовете, развити с цел отглеждане при специфични условия, и техните наименования;

2. резултати от неофициални тестове;

3. познания, придобити на базата на практическия опит по време на отглеждането, преразмножаването и използването на сортовете, развити с цел отглеждане при специфични условия, съобщени (обявени) от заявителя;

4. друга информация, включително предоставена от Министерството на земеделието и храните - органът за растителни генетични ресурси по смисъла на тази наредба, за който орган се информира Европейската комисия.

Чл. 30. (Нов - ДВ, бр. 60 от 2010 г., в сила от 03.08.2010 г.) Не се признава за вписване в ОСЛ "сорт, развит с цел отглеждане при специфични условия", ако:

1. вече е включен в Общия каталог на сортовете от зеленчукови видове като сорт, различен от "сорт, развит с цел отглеждане при специфични условия", или е заличен от него през последните две години, или през последните две години е изтекъл срокът по чл. 15, ал. 2; или

2. е защитен от Общността за правна закрила на сортовете растения в съответствие с Регламент (ЕО) № 2100/94 на Съвета от 27 юли 1994 г. относно правната закрила на Общността

на сортовете растения (ОВ L 227, 1.9.1994 г., стр. 1); или е защитен от националната правна закрила на сортовете растения пред Патентното ведомство или, ако е подадена заявка за правна закрила.

Чл. 31. (Нов - ДВ, бр. 60 от 2010 г., в сила от 03.08.2010 г.) (1) За наименованията на сортовете, развити с цел отглеждане при специфични условия, които са били известни преди 25 май 2000 г., ИАСАС може да приложи изключение от някои разпоредби по чл. 11 и 12 на Наредба № 12 от 2004 г. във връзка с Регламент (ЕО) № 637/2009 на Комисията от 22 юли 2009 г. за установяване на подробни правила за допустимостта на наименованията на сортовете земеделски растителни видове и зеленчукови видове (ОВ L 191, 23.07.2009 г.).

(2) Не се прилага ал. 1 в случаите, когато такива изключения биха нарушили по-ранно право на трета страна (трето лице), която е защитена в съответствие с чл. 2 на Регламент (ЕО) № 637/2009 по отношение на по-ранно регистрирана търговска марка в една или повече държави на ЕС с идентично или сходно с това на сорта наименование и когато търговската марка се отнася за стока, идентична или сродна с растителния сорт.

(3) Допуска се изключение от чл. 9, ал. 2, като могат да се приемат повече от едно наименования за сорт, развит с цел отглеждане при специфични условия, ако съответните наименования са исторически познати.

Чл. 32. (Нов - ДВ, бр. 60 от 2010 г., в сила от 03.08.2010 г.) (1) Производителите и търговците на семена по чл. 1, ал. 1, т. 2 и 3 уведомяват ИАСАС всеки производствен сезон за количеството семена от всеки "сорт за съхранение" и от всеки "сорт, развит с цел отглеждане при специфични условия", пуснато на пазара.

(2) Уведомяването по ал. 1 се извършва при поискване и по отношение на останалите държави - членки и Европейската комисия.

Допълнителни разпоредби

§ 1. С тази наредба се въвежда Директива на Съвета 2002/53/ЕС от 13 юни 2002 г. за общия каталог на сортовете земеделски растителни видове.

§ 1а. (Нов - ДВ, бр. 35 от 2009 г., в сила от 12.05.2009 г.) По смисъла на тази наредба:

1. "консервация *in situ*" означава съхранението (консервацията) на генетичен материал в естествената му среда и в случаи на култивирани растителни видове, съхранението им в земеделска (фермерска) среда, в която те са развили своите отличителни (характерни) белези;

2. "генетична ерозия" означава загуба във времето на генетичното многообразие (разнообразие) между и вътре в популациите или сортовете на един и същи вид или намаляване на генетичната база на вида вследствие човешка намеса или промяна в околната среда;

3. "местен сорт" означава набор от популации или клонове на растителен вид, които са естествено адаптирани към условията на околната среда на своя район;

4. "семена" са посевен материал (семена) на различни растителни видове, както и семена (клубени) на картофи, освен ако последните не са изключени специално (съзнателно);

5. "популация" е съвкупност от индивиди на един и същ биологичен вид, които имат

общо местообитание (обитават постоянно дадено място) и поддържат относително хомогенно потомство;

6. "популационен стандарт" означава допустим процент на нетипични растения, характерни за популацията в даден растителен вид, с който се сравняват резултатите от изпитванията (изследванията);

7. "ниво на вероятност" означава процентът на типичните за даден сорт растения, който се измерва с критерии за достоверност.

8. "Министерството на земеделието и храните, респ. ИАСАС" е органът за генетични растителни ресурси за консервацията "in situ" и трайното използване на растителни генетични ресурси чрез признаването на местни сортове и сортове, адаптирани към условията на даден район, производството и търговията на семена от тези сортове.

9. (нова - ДВ, бр. 60 от 2010 г., в сила от 03.08.2010 г.) "сорт, развит с цел отглеждане при специфични условия" е всеки сорт, който е развит с цел отглеждане при специфични агротехнически, климатични или почвени условия.

Заключителни разпоредби

§ 2. Тази наредба се издава на основание чл. 14, ал. 4 от Закона за посевния и посадъчния материал.

§ 3. Наредбата влиза в сила от 1 януари 2007 г.

Заключителни разпоредби

КЪМ НАРЕДБА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА НАРЕДБА № 77 ОТ 2006 Г. ЗА РЕДА ЗА ПРИЗНАВАНЕ ЗА ВПИСВАНЕ НА НОВИ СОРТОВЕ ЗЕМЕДЕЛСКИ РАСТИТЕЛНИ ВИДОВЕ В ОФИЦИАЛНАТА СОРТОВА ЛИСТА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ И ОБЩИЯ КАТАЛОГ НА ДЪРЖАВИТЕ - ЧЛЕНКИ НА ЕС (ОБН. - ДВ, БР. 68 ОТ 2008 Г., В СИЛА ОТ 01.08.2008 Г.)

§ 3. Наредбата влиза в сила от деня на обнародването ѝ в "Държавен вестник".

Допълнителни разпоредби

КЪМ НАРЕДБА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА НАРЕДБА № 77 ОТ 2006 Г. ЗА РЕДА ЗА ПРИЗНАВАНЕ ЗА ВПИСВАНЕ НА НОВИ СОРТОВЕ ЗЕМЕДЕЛСКИ РАСТИТЕЛНИ ВИДОВЕ В ОФИЦИАЛНАТА СОРТОВА ЛИСТА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ И ОБЩИЯ КАТАЛОГ НА ДЪРЖАВИТЕ - ЧЛЕНКИ НА ЕС

(ОБН. - ДВ, БР. 35 ОТ 2009 Г., В СИЛА ОТ 12.05.2009 Г.)

§ 4. С тази наредба се въвежда Директива 2008/62/ЕО на Комисията от 20 юни 2008 г., уреждаща някои дерогации за признаване на земеделски местни видове и сортове, които са естествено адаптирани към местните и регионалните условия и са заплашени от генетична ерозия, и търговията със семена и посадъчен материал от картофи на тези местни видове и сортове (ОВ L 162, 21.6.2008 г., стр.13), чл. 1 до 9 и чл. 21.

Заключителни разпоредби

КЪМ НАРЕДБА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА НАРЕДБА № 77 ОТ 2006 Г. ЗА

**РЕДА ЗА ПРИЗНАВАНЕ ЗА ВПИСВАНЕ НА НОВИ СОРТОВЕ ЗЕМЕДЕЛСКИ
РАСТИТЕЛНИ ВИДОВЕ В ОФИЦИАЛНАТА СОРТОВА ЛИСТА НА РЕПУБЛИКА
БЪЛГАРИЯ И ОБЩИЯ КАТАЛОГ НА ДЪРЖАВИТЕ - ЧЛЕНКИ НА ЕС
(ОБН. - ДВ, БР. 35 ОТ 2009 Г., В СИЛА ОТ 12.05.2009 Г.)**

§ 5. Наредбата влиза в сила от деня на обнародването ѝ в "Държавен вестник".

**Допълнителни разпоредби
КЪМ НАРЕДБА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА НАРЕДБА № 77 ОТ 2006 Г. ЗА
РЕДА ЗА ПРИЗНАВАНЕ ЗА ВПИСВАНЕ НА НОВИ СОРТОВЕ ЗЕМЕДЕЛСКИ
РАСТИТЕЛНИ ВИДОВЕ В ОФИЦИАЛНАТА СОРТОВА ЛИСТА НА РЕПУБЛИКА
БЪЛГАРИЯ И ОБЩИЯ КАТАЛОГ НА ДЪРЖАВИТЕ - ЧЛЕНКИ НА ЕС**

(ОБН. - ДВ, БР. 60 ОТ 2010 Г., В СИЛА ОТ 03.08.2010 Г.)

§ 20. С тази наредба се въвежда Директива 2009/145/ЕО на Комисията от 26 ноември 2009 г. за предоставяне на някои дерогации относно признаването на зеленчукови местни видове и сортове, които са традиционно отглеждани в определени местности и райони и са застрашени от генетична ерозия, и на зеленчукови сортове без истинска стойност за производство, но развивани с цел отглеждане при специални условия, както и относно търговията със семена от посочените местни видове и сортове (ОВ, L 312 от 27.11.2009 г.).

**Заклучителни разпоредби
КЪМ НАРЕДБА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА НАРЕДБА № 77 ОТ 2006 Г. ЗА
РЕДА ЗА ПРИЗНАВАНЕ ЗА ВПИСВАНЕ НА НОВИ СОРТОВЕ ЗЕМЕДЕЛСКИ
РАСТИТЕЛНИ ВИДОВЕ В ОФИЦИАЛНАТА СОРТОВА ЛИСТА НА РЕПУБЛИКА
БЪЛГАРИЯ И ОБЩИЯ КАТАЛОГ НА ДЪРЖАВИТЕ - ЧЛЕНКИ НА ЕС
(ОБН. - ДВ, БР. 60 ОТ 2010 Г., В СИЛА ОТ 03.08.2010 Г.)**

§ 21. Наредбата влиза в сила от деня на обнародването ѝ в "Държавен вестник".

Приложение № 1 към чл. 8, ал. 1

(Изм. - ДВ, бр. 68 от 2008 г., в сила от 01.08.2008 г., предишно Приложение към чл. 8, ал. 1 - ДВ, бр. 60 от 2010 г., в сила от 03.08.2010 г.)

МИНИСТЕРСТВО НА
ЗЕМЕДЕЛИЕТО И ХРАНИТЕ

ИЗПЪЛНИТЕЛНА АГЕНЦИЯ ПО СОРТОИЗПИТВАНЕ, АПРОБАЦИЯ И СЕМЕКОНТРОЛ

До Изпълнителния

директор
на ИАСАС

ЗАЯВКА
(рег. №, попълва се от ИАСАС)
към Договор №
(попълва се от ИАСАС)

относно: Официално изпитване на сортове растения и породи/хибриди копринена буба
 с цел признаване и вписване в списък А и списък Б на Официалната сортова листа
 с цел получаване правна закрила на сорт

1. Заявител/и (име, седалище/адрес на управление, телефон, факс, e-mail):

- адрес за кореспонденция (при наличие на разлика в горепосочения):

2. Селекционер/и на сорта:

заявителят/ите
 лице/а, ако е/са
различно/и от зая-
вителя:

- име/на, адрес/и, телефон, факс и e-mail:

.....
.....

Ако селекционерът/ите не е/са заявител/и, уточнете как сортът е прехвърлен на заявителя/ите:

договор
 наследство
 друго

Забележка. Документите по тази точка представете в оригинал или официално заверени.

3. Вид и подвид (ботаническото наименование на латински език):

4. Наименование
на сорта:

- временно
(селекционен №) -
.....
- постоянно Код
 Име

5. Начин на създаване на сорта:
формула (посочете)

6. Наименованието на сорта заявено ли е за регистриране, или е регистрирано като търговска марка в ЕС, в
страна - членка на UPOV, или чрез WIPO
(Международното бюро на Световната организация за интелектуална собственост):

Да
 Не

Ако е "Да", попълват се съответните колони на таблицата:

Страна - членка на ЕС и/или UPOV/ или чрез WIPO	Дата на заявяване	Дата на регистрация	Регистра- ционен номер
---	----------------------	------------------------	------------------------------

7. Информация за всички други заявки, направени в страна - членка на Европейския съюз, и/или в страна -
членка на UPOV

Страна - членка на ЕС
и/или на UPOV

(наим. на
страната)

Правна закрила
на сорта
 Официален каталог
на страната
- регистрация
година -

Страна - членка на ЕС
и/или на UPOV

(наим. на
страната)

Правна закрила
на сорта
 Официален каталог
на страната
- регистрация
година -

- в процес на регистрация
година -
- все още не е обект на регистрация
Оторизиран орган:
Заявка №
Етап:
Наименование на сорта или селекционен №

- в процес на регистрация
година -
- все още не е обект на регистрация
Оторизиран орган:
Заявка №
Етап:
Наименование на сорта или селекционен №

Ако заявеният за изпитване сорт с цел признаване и вписване в Официалната сортова листа на Република България е родителски компонент на хибриден сорт и е бил изпитан в страна - членка на ЕС и/или на UPOV, във връзка с изпитването на хибриден сорт посочете наименованието на хибриден сорт и страната, в която е било проведено изпитването:

8. Право на приоритет, по отношение на най-рано подадената заявка, за патентна закрила:
в страна -

.....
на дата: (ден, месец и година на заявката).....

9. Сортът бил ли е обект на търговия или използван по друг начин:

☐ Да	дата -	страна -	наимено-
	(ден, месец и година)	(страна - членка на ЕС, или трета страна)	вание на сорта

Не

Когато е "да", посочва се страната на първото разполагане (търговия) със сорта и целта на неговата употреба.

10. За заявени хибридни сортове: (попълнете за родителските компоненти)

а) Информация за всички други заявки за родителския компонент, направени в страна - членка на Европейския съюз, или в страна - членка на UPOV

Страна - членка на ЕС и/или на UPOV

Страна - членка на ЕС и/или на UPOV

.....
(наименование на страната)

.....
(наименование на страната)

Правна закрила на сорта
 Официален каталог на страната
- регистрация година -
- в процес на регистрация година -
- все още не е обект на регистрация
Оторизиран орган:
Заявка №
Период:
Наименование на сорта или селекционен №

Правна закрила на сорта
 Официален каталог на страната
- регистрация година -
- в процес на регистрация година -
- все още не е обект на регистрация
Оторизиран орган:
Заявка №
Период:
Наименование на сорта или селекционен №

б) Родителският компонент използван ли е за създаване на други хибридни сортове:

Да

Не

Ако е "да", посочете:

Наименование на
родителския компонент:
.....

Наименование на
хибридният сорт:
.....

11. Сортът генномодифициран ли е:

Да

Не

12. Сортоподдържане на сорта (посочете организация и населено място, където се сортоподдържа сортът):
.....

13. Сортът вписан ли е във:

- Общия каталог
на Европейския
съюз

Да година -

Не

- Официален ката-
лог на държ. - член-
ка на ЕС

Да година - страна -

година - страна -

година - страна -

Не

- Заявката се подава за всеки новозаявен сорт.

- Заявката може да бъде подадена и от лице, упълномощено от автора на сорта.

- При настъпили промени в обстоятелствата (по т. 4, 6, 7, 8, 9, 10 и 13) заявителят е длъжен в едномесечен срок да уведоми Изпълнителната агенция по сортоизпитване, апробация и семеконтрол.

Място:

Дата:

Заявител:

(подпис и печат)

Приложение № 2 към чл. 22 и чл. 29

(Ново - ДВ, бр. 60 от 2010 г., в сила от 03.08.2010 г.)

Сорт за консервация

Сорт за съхранение

Сорт, развит с цел отглеждане при специфични условия

(рег. №, попълва се от ИАСАС)

ЗАЯВКА

относно: признаване на сорт с цел вписване в Официалната сортова листа

1. Заявител/и (име, адрес, телефон, факс, e-mail):
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

- адрес за кореспонденция (при наличие на разлика в горепосочения):
.....

2. Вид (ботаническото наименование на латински език):
.....

3. Наименование на сорта:
.....

4. Сортоподдържане на сорта (посочете населеното място, където се сортоподдържа сортът):
.....

.....
.....
.....
.....

- Заявката се подава за всеки новозаявен сорт.

- При настъпили промени в заявените обстоятелства заявителят е длъжен в едномесечен срок да уведоми Изпълнителната агенция семеконтрол.

Дата: Заявител:
(подпис и печат)